

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. június 2.
Urunk mennybemenetele

A jövő felé tekintve

A görög mitológiából ismerhetjük Cassandra történetét, aki a trójai király leánya, Hektór és Parisz hercegek húga volt. Apollón szemet vetett szépségére, de Cassandra a jövőbe látás, a jóslás képességét kérte szerelméért cserébe. Amikor ezt megkapta, mégis elutasította Apollónt, aki viszont azzal büntette meg őt, hogy jóslataiban senki nem hitt. Így is történt, hiába látott meg mindent előre, senki nem hallgatott rá.

Bár sokan hangoztatják, hogy szeretnék előre ismerni egy-egy döntésük jövőbeli következményeit és szeretnének belelátni a jövőbe, a valóságban a legtöbb ember egyáltalán nem szeretne olyan képességet, hogy ismerje a jövőt, főleg saját jövőjét nem. A görög mitológiában Cassandra karaktere nagyon is igaz és ezt modern korunk tudományos vizsgálata is alátámasztják. Az emberek többsége jobban szereti izgatottan várni a meglepetéseket, mintsem kiszámítható módon mindent előre tudni. Egyes felmérésekben a megkérdezettek mindössze egy százaléka használná szívesen a jövőbelátás képességét, és kétharmaduk semmit sem szeretne tudni

arról, hogy mi várható a jövőben. Azt ugyan sokan mondják, hogy a szerencsejáték számait szeretnék előre tudni, hogy meggazdagodjanak, de ez nagyon komolytalan vágyakozás. A kutatások érdekessége, hogy az egyetlen dolog, amit az emberek többsége szeretne előre tudni, az a születendő gyermek neme, fiú vagy lány lesz-e?

Érdekes, hogy a jövőbe látás vágya az embereknél csupán a földi életre, a földi világra korlátozódik és nincsenek nagyobb távlatai. Pedig jó volna kissé távolabb nézni, örök sorsunk világába. Mi vár ránk a földi élet után? Erre a kérdésre ad választ a mai ünnep, Jézus mennybemenetelének napja.

Mire emlékezünk ma? Jézus feltámadása húsvétkor történt. Ezt követően az evangéliumi beszámolók szerint negyven napon keresztül megjelent az asszonyoknak, az apostoloknak és a tanítványoknak, azoknak, akik hittek benne. E jelenések, megmutatkozások, a feltámadt Krisztussal való találkozások egy idő után véget értek. A feltámadás utáni negyvenedik napon Jézus az apostolok szeme láttára felemelkedett az égbe. Visszatért a mennybe, ahonnan megtestesülésekor eljött közeink, visszatért a mennyi Atyához.

Ígéret

Mit tanít nekünk a mai ünnep? Az Úr mennybemenetele azt az ígéretet hordozza, hogy Isten minden embert meghív a mennyországba. Földi életünk egyszer biztosan véget fog érni a halállal, de Isten bennünket is feltámaszt az örök életre. Mi is eljuthatunk a mennyország örökké tartó boldogságába, az Istennel való életre, ha hiszünk Krisztusban és ő a vezetőnk az üdvösség útján.

Látjuk-e, várjuk-e ezt a jövőt? Vágyakozunk-e arra a dicsőségre, amit Isten mindannyiunknak készít? Úgy tekintünk-e a mennyországra, mint örök otthonunkra, ahol Istennel élhetünk a tökéletes boldogságban a szeretet teljességében? Törekszünk-e, hogy a mennybe jussunk?

Az Atya vár minket

Feltámadt Urunk, Jézus Krisztus! Te kaptál meg minden hatalmat az Atyától és ebben a hatalomban részesítetted apostolaidat. Ez a lelki hatalom nem uralkodást, hanem szolgálatot jelent.

Taníts minket alázatos lelkületre, hogy hűséggel tudjuk végezni ezt a szolgálatot. Taníts, hogy égre emelt tekintettel éljek, életem minden napján szem előtt tartsam, hogy a mennyországban Isten vár rám!

Vezess engem Szentlelked által, hogy reményem beteljesedjen és az örök üdvösségre jussak! Hiszem, Uram, hogy a mennyi örök dicsőség várt rád földi életed után, és hiszem, hogy engem is az Atya vár a mennyországban.

Urunk mennybemenetele
ApCsel 1,1-11
Ef 1,17-23
Lk 24,46,53

Hétfő
ApCsel 19,1-8
Jn 16,29-33

Kedd
ApCsel 20,17-27
Jn 17,1-11a

Szerda
ApCsel 20,28-38
Jn 17,11b-19

Csütörtök
ApCsel 22,30;
23,6-11
Jn 17,20-26

Péntek
ApCsel 25,13-21
Jn 21,15-19

Szombat
ApCsel 28,16-20.
30-31
Jn 21,20-25

Pünkösdvasárnap
ApCsel 2,1-11
1Kor 12,3b-7.12-13
Jn 20,19-23